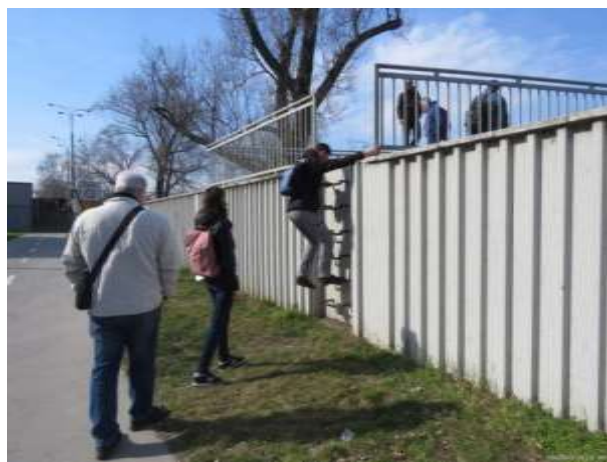

Akce KPR – První jarní „Pepíkovská“ vycházka

Akci svolal Jarda, abychom si vynahradili loňské volno, měli možnost se opět potkat na procházce a popovídat si během chůze a především, abychom vzpomněli na milého člena Pepu Šlapáka, který nás před rokem opustil. Proto také byla vycházka naplánována na sobotu 19. března, kdy má Pepík svátek v kalendáři.

V zajímavém počtu 13 členů i nečlenů KPR jsme se sešli na Florenci v parčíku u světových hodin. Totiž... **Hodiny doplněné tabulí s časy světových metropolí** z druhé poloviny 70. let tu dlouhou dobu byly, ale 12 m vysoká konstrukce utrpěla časem a vandaly a byla v roce 2020 dočasně odstraněna s příslibem návratu po rekonstrukci v roce 2021. Jednotkou dočasnosti v naší zemi je ale známý 1 furt a hodiny jsou dodnes někde v depozitu. Naštěstí je ale většina z nás pamatuje a tak jsme se sešli v pořádku a mohli pokračovat na vltavské nábřeží.

Zde se nachází jedna z několika „vyhlídek“, nedávno zveřejněných mezi hádankami na webu. Tato betonová kostka se zábradlím a žebříkem nabízí pohled na rameno Vltavy u Štvanice s plavební komorou a slalomářskou dráhou.

Kolem vyhlídky pod hotelem Hilton (Atrium) jsme se dostali na bývalý Rohanský ostrov. Cestou jsme měli možnost spatřit několik rychle mizejících pozůstatků Těšnovské dráhy (nádraží Karlín stísněné mezi novou výstavbou) a zastavili se v **Přístavu 18600** – plocha po seřadišti a přístavu se z nevábne skládky proměnila na místo odpočinku a relaxace. Pro nás byla zajímavá především vyhlídková plošina – jakési velké oko na Holešovice. Pozorovat jsme mohli i pokračující výstavbu Holešovicko-Karlínské lávky HolKa. Některé z nás překvapily i označnický zastávek MHD na břehu – doklad stále ještě fungujícího přívozu v systému PID.

Na další cestě jsme minuli rozrůstající se novou zástavbu Rohanského ostrova a dorazili k zajímavé vyhlídkové stavbě, někdy označované jako **Karlínské schody**. Jde vlastně o dvě schodiště, uprostřed spojená do tvaru písmene A, dřevěný monument vznikl v minulosti jako součást sochařského sympozia. Ze stejné akce a doby jsou i schody s oknem na Vítkově, odsud také viditelné. My jsme zde především vzpomněli Pepy a připili na jeho klidný spánek...

Jarda pro nás nachystal ještě překvapení, ukryté mezi nedalekými kancelářskými budovami. **Příbytek pro Mars** - obytný modul pro Mars určený do veřejného prostranství vznikl v letech 2017-19. Má jít o multimediální otáčející se objekt. Okolní budovy i návštěvníci se v leštěném nerezovém plášti odrážejí a stávají se tak součástí uměleckého díla. Vždy po 360 sekundách se k divákovi otočí velkoplošná LED obrazovka s exteriérovou 360° videoprojekcí skutečné krajiny planety Mars. Data a záznam projekce byla převzata z NASA. Když do objektu vejdete a vystoupáte do obvodu šroubovice na pomyslnou rozhlednu, nabídne se vám opět výhled na povrch Marsu. Bohužel vnitřní prostor zatím není

pro veřejnost přístupný a v době naší návštěvy se ani netočil. Musíme věřit Jardovi, že jej v činnosti viděl – nebo to jít někdy ověřit!.

Podchodem pod Libeňským mostem jsme se dostali k sochařskému ateliéru Jana Laudy a zanedlouho k povodňovým vratům na Rokytce. Zde je další betonová vyhlídka, pozoruhodný je i celý systém povodňové uzávěry. Nad ní se pak ve stráni nachází skutečná **vyhlídka v Thomayerových sadech**, pojmenovány jsou podle zahradního architekta Františka, bratra známějšího lékaře. Výhled na Holešovice, Libeň a vzdálenější dominanty Karlína a Žižkova.

Přes další vyhlídku jsme pokračovali podél řeky a poté strmějším výstupem do areálu nemocnice Bulovka. Naším cílem se stal **vrcholek Bílé skály**, významné dominanty okolí s krásným výhledem na přilehlou část Prahy. Ještě před tím se někteří z nás vydali i na zajímavou plošinu na bývalé trafostanici ☺.

Po sestupu do oblasti Pelc-Tyrolky nás již čekaly poslední dvě vyhlídky – rozhlednička v areálu hotelu **Kuchyňka** a blízko ní, ale na sousedním pozemku ještě vyhlídková plošina v areálu komunitní zahrady. Obě nabízí shodné výhledy do oblasti Holešovic, na obzoru pak průhled na sochu Jana Žižky na Vítkově. Vydařenou akci jsme zakončili posezením v restauraci hotelu Kuchyňka.

(Text: Richard Krejčík, snímky: Dana Voříšková)